

forme spectacolul teatral într-o acțiune de masă de mari proporții. Oamenilor sovietici trebuie să li se ofere un spectacol monumental, eroic, un mister contemporan, lucrări epice cu acțiuni ce antrenează mase, lucrări triumfale și sărbătorești, care să-i mobilizeze în lupta pentru comunism".

În chemare se arată că, în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marelui Octombrie, Teatrul „V. Maiakovski” va monta *Noaptea din Polovciansk* de L. Leonov și *Marșul* de A. Glici. Colectivul teatral va pregăti spectacolul *Mama Courage* de Bertolt Brecht, care va fi transmis prin stația de televiziune. Teatrul își propune să înființeze un studio regizoral, sub îndrumarea lui N. Ohlopkov. În încheierea chemării se spune:

„Partidul Comunist este creierul, onoarea și conștiința epocii noastre. Să creăm, deci, spectacole minunate, în care să oglinдим înțeleapta lui conducere, faptele vitejești ale poporului sovietic, mărețele idei ale leninismului în acțiune. Să marcăm cea de a 40-a aniversare printr-o sărbătoare a tuturor genurilor artei, care să antreneze întregul popor”.

Teatrul Națiunilor, în plină activitate

Prima stagiune a Teatrului Națiunilor a fost inaugurată la 27 martie. Spre deosebire de anul trecut, când Festivalul Internațional de Artă Dramatică de la Paris a fost doar precedat de o scurtă etapă lirică, anul acesta, repertoriul Teatrului Națiunilor (care a preluat rolul și tradiția Festivalului) include un program bogat de operă, audii muzicale și spectacole coregrafice, alături de cele de teatru propriuzis. Acest program a fost inaugurat cu spectacolele Operei din Belgrad, care a prezentat *Don Quichotte* de Massenet și un spectacol coupé de balet.

Primele manifestări teatrale au fost închinete dramaturgiei lui Bertolt Brecht, prin reprezentarea de către Berliner Ensemble și de către Schauspielhaus din Bochum (R.F.G.) a pieselor *Galileo Galilei*, *Mama Courage* și *Opera de cinci parole*. La sfârșitul lunii aprilie, în cadrul unei decade a teatrului german, tot Schauspielhaus din Bochum a prezentat piesele *Marchizul von Keith* de F. Wedekind și *Diavolul și Dumnezeu* de Sartre, ambele prilejuind reparația la Paris a renumitului actor Hans Messemer.

Până la sfârșitul actualei stagiuni a Teatrului Națiunilor (6 iulie) vor mai avea loc, printre altele, un ciclu englez (*Titus Andronicus* de Shakespeare cu Lawrence

Olivier și Vivien Leigh), un ciclu irlandez (Dublin Gate Theater), un ciclu american (cu Frederic March în ultima piesă a lui O'Neill: *Long day's journey into night*).

În afara activității sale spectacologice, Teatrul Națiunilor desfășoară o susținută activitate organizatorică pe plan internațional, devenind sediul unor organizații de specialitate teatrală, ca Asociația internațională a criticilor dramatici, Asociația internațională a tehnicienilor de teatru etc. De asemenea, Centrul francez de teatru organizează, cu prilejul primei stagiuni a Teatrului Națiunilor, un ciclu de conferințe, urmate de discuții, pe următoarele teme: *Wedekind*, *Punerea în scenă a dramaturgiei shakespeareene* etc. Totodată, între 24—29 mai, teatrul va găzdui un Congres internațional al tehnicienilor de teatru, care va reuni regizori, scenografi, compozitori, ingineri de sunet și de lumină, ca și mașiniști din 15 țări. Înainte de acest congres, la 15 mai, se va întruni Biroul Asociației internaționale a criticilor dramatici, sub președinția lui Robert Kemp, delegat permanent al Teatrului Națiunilor fiind Claude Planson.

Nou creat, Clubul Teatrului Națiunilor, care-și propune să reunească pe spectatorii de teatru din lumea întreagă, a primit până acum numeroase adeziuni. Secția de documentare a Teatrului Națiunilor a întocmit un prim *Eseu de geografie teatrală internațională*. Într-un atlas au fost punctate mai bine de 200 de teatre, incluse într-un prim recensământ mondial.

Anul Goldoni

Omagiul pe care întreaga omenire îl aduce anul acesta lui Carlo Goldoni, de la a cărui naștere s-au implinit la 25 februarie 250 de ani, capătă în Italia caracterul unei sărbători naționale. Veneția, orașul natal al scriitorului, a marcat aniversarea printr-un ciclu de manifestări, inaugurat în sala Consiliului din Palatul Ducal, în cadrul unei adunări festive, la care criticul literar Mario Apollonio a conferențiat despre viața și opera lui Carlo Goldoni. În seara aceleiași zile, Compania goldoniană, condusă de Cesco Baseggio, a prezentat în sala teatrului „La Fenice” piesa lui Goldoni: *Sior Toderò Brontolon*.

Manifestări similare s-au desfășurat în toate orașele italiene. Astfel, la Milano, în cadrul unei reuniuni festive la „Piccolo Teatro”, romancierul și dramaturgul Riccardo Bacchelli a evocat personalitatea marelui autor comic. Totodată, posturile de radio au transmis o serie de emisiuni de-

dicate lui Goldoni, printre care, conferința criticului Goffredo Bellonci despre „Carlo Goldoni și anul Goldoni”.

Editura Mondadori a terminat tipărirea operei complete în 14 volume a operei goldoniene. Ediția, îngrijită de Giuseppe Ortolani, custodele Casei-muzeu Goldoni, însumează 18.000 de pagini.

Manifestările organizate în întreaga Italie în cinstea marelui dramaturg vor culmina prin spectacolele prilejuite de tradiționalul Festival de Teatru de la Veneția, consacrate anul acesta exclusiv lui Goldoni. Festivalul va reuni la Veneția ansambluri teatrale din mai multe țări.

În același cadru solemn, a avut loc sărbătorirea lui Goldoni pe diverse meridiane. Astfel, în Uniunea Sovietică, Societatea Teatrală Rusă a organizat un spectacol festiv la Casa actorului. După conferința lui I. A. Zavadski, au fost prezentate fragmente din piesele *Hangița*, *Mincinosul* și *Certuri la Chioggia*. Consulul italian, de față la spectacol, a înscris în Cartea de aur a Casei actorului următoarele cuvinte: „Păstrez cea mai luminoasă amintire despre această seară atât de interesantă, consacrată celei de a 250-a aniversări a lui Goldoni. Sint încântat de minunata intrupare scenică pe care a dobândit-o pe scena sovietică. Opera marelui venețian”.

Franța, Anglia, Elveția, R. P. Polonă, Spania au organizat, la rindul lor, până acum, numeroase manifestări în cadrul anului Goldoni.

Știri din...

U. R. S. S.

● Lucrările celei de a treia plenary a Consiliului Societății Teatrale Ruse au reunit la Moscova, directori de teatre, actori, regizori și critici teatrali din R.S.F.S.R., ca și numeroși oaspeți din republicile unionale.

Raportul privind actuala situație a teatrului sovietic, cit și sarcinile legate de viitoarea lui dezvoltare, a fost prezentat de T. Zueva, ministrul Culturii din R.S.F.S.R. Relevând însemnatele succese repurtate de teatrul sovietic în ultimul an, datorită îndrumărilor celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., raportarea a subliniat, în special, caracterul pozitiv al unor măsuri inițiate de Ministerul Culturii, ca: lărgirea competenței teatrelor în ce privește stabilirea repertoriului, activizarea consiliilor artistice și altele. Ca urmare directă a acestor măsuri s-a putut constata la multe din teatrele Republicii Sovietice Federative So-

cialiste Ruse o îmbunătățire a politicii de repertoriu. Astfel, din cele 502 piese reprezentate în cursul stagiunii trecute, 243 aparțin dramaturgiei sovietice. Dintre spectacolele care s-au bucurat de un succes deosebit, s-au citat: *Orologiul Kremlinului* de N. Pogodin, noua versiune scenică a *Tragediei optimiste*, piesele lui Maiakovski, *Baia și Ploșnița*, *O chestiune personală* de A. Stein, *Intr-un ceas bun* de V. Rozov și altele.

Deși, în general, teatrele din R.S.F.S.R. s-au orientat just în alegerea repertoriului, totuși, după cum a subliniat raportarea, s-au vădit și unele deficiențe, mai ales în ce privește teatrele din Leningrad, care au înscris în repertoriul lor și piese nesemnificative din dramaturgia occidentală.

- Referindu-se la sarcinile de viitor, T. Zueva a subliniat necesitatea ca teatrele să-și pregătească din timp un repertoriu festiv de înalt nivel artistic, cu care să marcheze cea de-a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Discuțiile care s-au angajat pe marginea raportului au îmbrățișat multiple aspecte privind activitatea teatrală. În intervențiile lor, A. Șah-Azizov, directorul Teatrului Central pentru Copii, regizorii G. Gheorghievski, I. Iurovski, D. Manski și dramaturgii I. Cepurin și V. Soloviov s-au referit, în special, la problemele repertoriului. Astfel, A. Șah-Azizov, criticând teatrele care au reprezentat piese lipsite de valoare din dramaturgia occidentală, a precizat: „Greșelile manifestate pot fi explicate doar printr-o insuficientă și superficială cunoaștere a politicii partidului nostru în problemele de artă și ideologie”.

La rindul lor, dramaturgii I. Cepurin și V. Soloviov au subliniat importanța îmbogățirii repertoriului cu noi și valoroase lucrări, pe calea unei trainice conlucrări dintre teatre și dramaturgi.

Intervențiile lui M. Astangov, M. Kedrov, V. Toporkov, G. Tovstonogov s-au polarizat în jurul a trei probleme: nivelul ideologic al cadrelor artistice, aplicarea creatoare a sistemului lui Stanislavski și atribuțiile regizorilor principali.

A. Popov, M. Astangov și alții au insistat în special asupra primei probleme, considerând continua ridicare a nivelului ideologic și politic al cadrelor artistice drept o condiție fundamentală pentru dezvoltarea teatrului sovietic.

În cuvântarea sa, V. Toporkov s-a referit la problema tradiției și inovației în opera teoretică a lui Stanislavski și Nemirovici-Dancenko. Referindu-se la aceeași problemă, S. Birman a combătut spiritul dogmatic în care se studia uneori sistemul.

În substanțiala sa intervenție, B. Raven-